

at jeg særlig tænker paa Flensborg. Enhver dansksindet indenfor Danmark ønsker jo af sit ganske Hjerte, at Flensborg skal blive inkorporeret i Danmark, idet det vel overhovedet vilde være en besynderlig Ting, om det danske Sønderjylland kom tilbage, uden at Hovedstaden fulgte med. Og netop i Flensborg vil det være saa højt naturligt at instituere en Børs, saa allerede derfor synes der mig at være tilstrækkelig Grund til at formulere Lovforslaget saaledes, som det nu en Gang er formuleret.

Foreløbig har vi imidlertid nu kun den ene Børs, og det er for dens Skyld, at Kravet om en Lovgivning overhovedet er blevet rejst. Hele Udvalget har derfor ment, at man ikke, saaledes som foreslaaet fra den højtærede Ministers Side, skulde nøjes med at skabe en Ramme og overlade Administrationen gennem Fastsættelsen af en Vedtægt at fylde denne Ramme helt og aldeles med det normgivende Indhold for denne vor hidtil eneste Fondsbørs' Vedkommende. Allerede ved første Behandling udtalte det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard) dette paa Venstres Vegne og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) en tilsvarende Anskuelse paa Socialdemokratiets Vegne, og i Overensstemmelse dermed er ogsaa de vedkommende Partier optraadt under selve Udvalgsbehandlingen af Sagen. Hertil har jeg saa meget hellers sluttet mig, som min Hovedbetænkelighed overfor Lovforslaget netop har været den, at Administrationen i alt for høj Grad skulde afløse det hidtidige Styre. Nu har altsaa Udvalget gennem Ændringsforslag Nr. 1 ønsket at slaa fast, at Kursnoteringen — jeg tør maaske sige: *atter* stilles under en selvstændig Børsmyndigheds Ledelse og Kontrol. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at minde om, at da den store Strid mellem Vekslerernes og Vekselmæglernes Kursnoteringsudvalg paa den ene Side og Grosserer-Societetets Komité paa den anden Side udbrod i Begyndelsen af 80'erne, samler Grosserer-Societetets Komité sin Anskuelse om Sagen i de Ord, at det er nødvendigt, at der haves en selvstændig Ledelse, der kan føre Tilsyn med Kursnoteringen og dens officielle Kundgørelse, at det er nødvendigt, at denne Ledelse bestaar af *andre* end dem, til hvis Levevej det hører at handle med Børspapirer, og endvidere, at det er nødvendigt, at der „i Tide“ — man huske paa, at det er i 1881, det skrives, og nu skriver vi 1919 — fremskaffes „faste Regler“ i saa Henseende. „Komiteen har hidtil opfattet det som sin Pligt at føre dette Tilsyn, men uden Støtte kan den

ikke i Fremtiden bære noget Ansvar i den Henseende“. Efter det Ændringsforslag, Udvalget nu har samlet sig om, bliver det ganske vist ikke længer Grosserer-Societetets Komité, der skal være den øverste Myndighed for Fondsbørsens Vedkommende, hvad jeg personlig helst havde set, men det bliver en ny Børsstyrelse. Jeg vil da herom sige, at jeg i nogen Maade kan give den højtærede Handelsminister Ret, naar han ved første Behandling udtalte, at Grosserer-Societetets Komité i saa Henseende til en vis Grad ogsaa maa siges at have opgivet Ævred. Efter Omstændighederne maa da ogsaa den til Trods for sine Traditioner finde sig i, at der nu kommer en Afløsning, naar Afløsningen sker paa den Maade, at det bliver en Myndighed, som i Overensstemmelse med, hvad ogsaa Grosserer-Societetets Komité selv i sin Tid har ønsket, *henter sin Autoritet fra selve Loven*. Den nye Børsbestyrelse bevarer jo ogsaa ifølge den Sammensætning, som er foreslaaet fra Udvalgets Side, i visse Maader Traditionen, idet Grosserer-Societetets Komité skal vælge Halvdelen af Medlemmerne, men selve de i Sagen interesserede, de, som altsaa daglig beskæftiger sig med Handel med Værdipapirer, skal vælge lige saa mange Medlemmer, og saa skal der fra Handelsministeriets, altsaa fra Statens Side, udpeges en Mand til at staa i Spidsen for denne Børsstyrelse. Derigennem er der da efter vor Mening aabnet tilstrækkelig Adgang til, skabt tilstrækkelig effektiv Garanti for, at Kursnoteringen og overhovedet Fondsbørsforretningerne kommer ind under faste Regler samtidig med, at Børsstyrelsens Selvstændighed i visse Maader er bevaret.

Til denne Børsstyrelse overgaar først den Myndighed, der hidtil har været Hovedsagen, en Bemyndigelse, som Kursnoteringsudvalget efterhaanden har erobret faktisk og praktisk helt for sig, men som den aldrig burde have erobret sig, nemlig den, at træffe Bestemmelse om *nye Værdipapirers Optagelse paa Kurslisten og ældre Papirers Udsettelse af Kurslisten*. Denne Bemyndigelse gaar nu over til den nye Børsstyrelse, efter Udvalgets Forslag dog saaledes, at forsaavidt som Trediemand, hvad der jo har vist sig at være en praktisk Mulighed, klager over en Afgørelse, skal der altsaa kunne rekrutteres til Handelsministeriet, der saaledes bliver en Appelinstans, som endeligt afgør Sagen.

Endvidere er det lagt i denne Børsstyrelsens Haand, ligeledes under Rekurs til Handelsministeriet, at sørge for Kursnoteringsdeltagernes *Rekruttering*. Her kom-